Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

trarchus labrax), τῆς οἰκογ. τῶν Σερρανιδῶν (Serranidae), τὸ λ α β ρ ά κ ι Στερελλ. (Μεσολόγγ.)

γλοιάση ἡ, ἐνιαχ. γλᾶξ' Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ οι ά ζ ω.

Ἡ ὀλισθηρότης τῆς γῆς, ἡ γ λ ί σ τ ρ α: *Ἔξουτσες γλᾶξ' ἔν'* (ἔξουτσες=ἔξω). Συνών. γ λ ί τ σ α **4**, γ λ οι α σ ί α.

γλοιασία ἡ, ἐνιαχ. γλᾶξία Πόντ. (Σάντ. Τραπ.) ἐγλᾶξία Πόντ. (Σαντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ οι ά ζ ω.

Ὀ λ οι ά σ η, τὸ ὁπ. βλ., ἔνθ' ἀν.: *Ἐγέν'τον ἐγλᾶξία* Τραπ. *Ἔσυραν τὸ σαπών', ἐγέν'τον ἐγλᾶξία, ἐρροῦξαν κ' ἐμεσοσκοτῶθαν* (ἐρροῦξαν = ἔπεσαν) Σάντ. *Ὀξικέσ' ἐγλᾶξία ἔν'* (ἔξω εἶναι γλίστρα) Χαλδ.

γλοιάσιμον τό, ἐνιαχ. γλᾶξιμον Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ. κ.ἀ.) ἐγλᾶξιμον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ οι ά ζ ω.

Ὀλίσθησις, ὀλίσθημα ἔνθ' ἀν.: *Ἄσκεμον γλᾶξιμον ἐγλᾶξεν* Τραπ. Συνών. γ λ οι α σ ί ο ς, γ λ οι ά σ μ α.

γλοιασίος ὁ, ἐνιαχ. ἐγλᾶσίος Πόντ. (Χαλδ.) γλᾶξίος Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) ἐγλᾶξίος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ οι ά ζ ω.

Ὀλίσθημα, ὀλίσθησις ἔνθ' ἀν. Συνών. γ λ οι ά σ ι μ ο ν, γ λ οι ά σ μ α.

γλοιάσμα τό, ἐνιαχ. γλᾶσμα Πόντ. (Ἀμισ. Ὄφ.) γλᾶσμαν Πόντ.(Ἀμισ.) ἐγλοίασμαν Πόντ.(Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) ἐγλοίαμαν Πόντ. (Χαλδ.) ἐγλέασμαν Πόντ. (Τραπ.) ἐγλᾶσμαν Πόντ. (Τραπ.) ἔγλᾶσμαν Πόντ.(Τραπ.) χλοιάσμα Δ. Λιπέρτ., Τζιυπρ. τραούδ., 3, 100.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ οι ά ζ ω, διὰ τοῦ ἀορ.

Ὀλίσθησις, ὀλίσθημα ἔνθ' ἀν.: *Ἔπαθεν ἕνα ἄσκεμο γλᾶσμα* Πόντ. (Ὄφ.) Συνών. γ λ οι ά σ ι μ ο ν, γ λ οι α σ ί ο ς. **β)** Μεταφ., ἠθικὸν ὀλίσθημα, παρεκτροπὴ Δ. Λιπέρτ., ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Γιὰ τὰ περίτου χλοιάσματα τσαὶ κουτσουφλήματά τους
ἔν' οἱ ἀθ-θρῶπ' ἡ ἀφορμή, ἔν' τοῦτοι πού τὰ κάμουν.

Συνών. γ λ ί σ τ ρ η μ α, σ τ ρ α β ο π ά τ η μ α.

γλοιαστερὸς ἐπίθ. Κύπρ. γλᾶστερὸς Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Ὄφ. Τραπ.) Οὐδ. γλᾶστερὸν Πόντ. (Οἰν. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ οι ά ζ ω, παρὰ τὰ ὅμοια εἰς -ε ρ ό ς.

Ὀλισθηρὸς ἔνθ' ἀν.: *Γλᾶστερὸν τόπος ἔν'* Πόντ. (Τραπ.) *Ἔτον γλᾶστερὸν τόπος κ' ἐγλᾶξαμε* Πόντ. (Οἰν.) *Ἐπεεικὰ μὴ περάῃς, γλᾶστερὸ ἔν'* Πόντ. (Ὄφ.) Συνών. γ λ ι σ τ ε ρ ό ς.

γλοιαστήρα ἡ, ἐνιαχ. γλᾶστήρα Πόντ.(Ἀμισ. Χαλδ.) ἐγλᾶστήρα Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἐγλᾶστέρα Πόντ. (Ἴμερ. Κοτύωρ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ οι α σ τ ή ρ ι, τὸ ὁπ. βλ.

Τόπος ὀλισθηρὸς ἔνθ' ἀν.: *Τέρεν καὶ μὴ πατῇς 'ς σὰ ἐγλᾶστέρας* (πρόσεχε καὶ μὴ πατῇς εἰς τόπους γλοιώδεις, ὀλισθηρούς) Κοτύωρ.Συνών. γ λ ί τ σ α **4**, γ λ οι α σ τ ή ρ ι, γ λ οι α σ τ ο ύ ρ α, γ λ οι ά σ τ ρ α.

γλοιαστήρι τό, ἐνιαχ. γλᾶστέρ' Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ οι ά ζ ω.

Γ λ οι α σ τ ή ρ α, τὸ ὁπ. βλ., ἔνθ' ἀν.: *Ἀβοῦτο τὸ μέρος γλᾶστέρ' ἔν'* Τραπ. Συνών. εἰς λ. γ λ ί τ σ α **4**, γ λ οι α σ τ ή ρ α.

γλοιαστούρα ἡ, Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ.ἀ.) γλᾶστούρα Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ οι ά ζ ω, κατὰ τὰ ὅμοια εἰς -ο ύ ρ α.

Τόπος ὀλισθηρὸς ἔνθ' ἀν.: *Πολλὰ γλᾶστούρας εἶναι* Πόντ. (Κερασ.) Συνών. εἰς λ. γ λ ί τ σ α **4**, γ λ οι α σ τ ή ρ α.

γλοιάστρα ἡ, Κύπρ. χλοιάστρα Δ. Λιπέρτ., Τζιυπρ. τραούδ., 3, 52 χλᾶστρα Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ οι ά ζ ω.

Τόπος ὀλισθηρὸς Κύπρ. — Δ. Λιπέρτ., ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Γιατὶ τούτη πού πκιάσαν 'ἐν ἔν' ἡ ἴδα στράτα,
ἔδει κρεμ-μοὺς τσαὶ χλοιάστρες τσαὶ κατηφορητὸν

Δ. Λιπέρτ., ἔνθ' ἀν. Συνών. εἰς λ. γ λ ί τ σ α **4**, γ λ οι α σ τ ή ρ α. **β)** Λίθος ὀλισθηρὸς Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ.

γλοϊδᾶς ὁ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ φυτὸν Ὑοσκύαμος ὁ μέλας (Hyoscyamus niger) τῆς οἰκογ. τῶν Στρυχνωδῶν (Solanaceae). Συνών. ἀ γ ρ ι ο κ α π ν ό ς, ἀ γ ρ ι ο τ ο ύ τ ο υ ν ο, ἀ ρ ζ ά κ ι, γ ε ρ ο ν τ ά κ ι **3**, γ έ ρ ο ν τ α ς **B2**, γ έ ρ ο ς **B10**, γ ε ρ ο ύ λ ι, γ ι α τ ρ ὸ ς **B3**, γ λ ι τ ζ ι ά ς, γ λ ύ κ υ α μ ο ς, δ ί σ κ υ α μ ο ς, δ α ι μ ο ν α ρ ι ά, δ ο ν τ ό χ ο ρ τ ο, λ ι τ σ ά ρ μ ο, σ τ ρ ο υ μ π ά ρ α.

γλοιὸς ἐπίθ. λόγ. πολλαχ. καὶ Α. Πουλιαν., Θλαμέν. Νησ., 26 Α. Μαμμέλ., Θαλασσ., 61—*Λεξ.* Δημητρ. χλοιὸς *Λεξ.* Δημητρ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γ λ ο ι ό ς.

1) Ὁ γλοιώδης, κολλώδης ἐνθ' ἀν.: *Σιγὰ σιγὰ γινήκανε ἕνα μὲ τὴν ἀκρογιαλιά, μὲ τὶς ξέρες καὶ τὰ καβάκια, μὲ τὶς μαλλοῦπες καὶ τὰ φύκια, τὰ θολάμια καὶ τὶς ρουφῆχτρες, μὲ τὸ γλοιὸ νερὸ 'ς τὶς λουμακιὲς* Α. Πουλιαν., ἔνθ' ἀν. || Ποίημ.

Κι ὡς τοῦ αἰθέρα | τὴν ὄψη δὲ θωρεῖ ποτὲ τὸ σῶμα
'ς τ' ἀμμόφυκα κυλᾷ | κ' εἶναι του στρῶμα
ἡ γλοιὰ τοῦ βούρκου χλόη νύχτα μέρα

Α. Μαμμέλ., ἔνθ' ἀν. **β)** Ὁ ὀλισθηρὸς *Λεξ.* Δημητρ. Συνών. γ λ ι τ σ ε ρ ό ς. **2)** Ὡς οὐσ., ὁ δαίμων, ὁ διάβολος, ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν καὶ εὐχερῶς διολισθαίνων *Λεξ.* Δημητρ. **β)** Ὁ πονηρός, ὁ πανοῦργος *Λεξ.* Δημητρ.

γλοιώνω Πόντ.(Κερασ. Τραπ.) γλεώνω Πόντ.(Κοτύωρ. Χόψ.) — Α. Παπαδοπ., Ἀρχ. Πόντ. 16 (1961), 6 γλεγιώνω Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ο ι ό ς. Βλ. Α. Παπαδόπ., ἔνθ' ἀν.

1) Σήπομαι, λόγῳ σήψεως καθίσταμαι γλοιώδης Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χόψ. κ.ἀ.) — Α. Παπαδόπ., ἔνθ' ἀν.: *Ἐγλέωσεν τ' ἀπάν' ἀτ' ἀς σὰ πολλὰ τὰ γεράδας* (ἐσάπισε τὸ σῶμα του ἀπὸ τὰς πολλὰς πληγὰς) Α. Παπαδόπ. ἔνθ' ἀν. *Τὰ στύπα ἐγλέωσαν* (τὰ ξινὰ ἐσάπισαν) Χόψ. *Τοῦ*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ